

Els envasos

Característiques generals

Els materials de fabricació dels envasos i els tancaments no han de malmetre's per contacte amb el residu, ni formar amb aquest combinacions perilloses. Els contenidors han d'estar dissenyats per a resistir tant les agressions que pot provocar-ne el contingut com els xocs o cops que pot rebre accidentalment des de l'exterior quan es manipula.

Els envasos per a la recollida de residus han d'evitar la pèrdua del contingut, excepte quan estiguin prescrits alguns dispositius de seguretat més específics. Hi ha residus que, per la seva perillositat, requereixen envasos amb vàlvules de descompressió, ja que poden alliberar gasos que provoquin sobrepressions internes.

Els envasos i els tancaments han de ser forts i sòlids en totes les seves parts amb la finalitat d'impedir amplades excessives i respondre de manera segura a les exigències normals de manipulació. Els tancaments s'han de poder obrir i tancar repetides vegades sense que es perdi l'estanquitat del tancament.

Els materials que s'utilitzen en la fabricació d'un contenidor es trien per poder resistir l'emmagatzematge de manera segura. De tota manera, hi ha substàncies o residus químics que tenen la capacitat de deteriorar determinats materials constituents del contenidor.

RESISTÈNCIA DEL POLIETILÈ D'ALTA DENSITAT (HDPE O PEAD)	
PRODUCTE	RECOMANACIÓ
Bromoform	No utilitzar.
Sulfur de carboni	No utilitzar.
Àcid butíric Àcid benzílic Brom Bromobenzè	No utilitzar en períodes d'emmagatzematge superiors a un mes.
Clorur d'amil Cresols Dietilèter Èter Halurs d'àcid Nitrobenzè Percloroetilè Tricloretà Tricloroetilè	No utilitzar amb el producte a temperatures superiors a 40°C.
Diclorobenzens	No utilitzar en períodes d'emmagatzematge superiors a un mes.

RESISTÈNCIA DEL VIDRE	
PRODUCTE	RECOMANACIÓ
Àcid fluorhídric	No utilitzar.
Àcid fosfòric concentrat	
Substàncies alcalines fortes	

S'ha de tenir cura de no emmagatzemar residus en contenidors que poden ser danyats pel contingut. Per tant, sempre és recomanable, com a mesura de retenció, utilitzar una cubeta gran com a lloc per a col·locar els bidons i les garrafes de residus.

Els contenidors han d'ajustar-se al nivell de generació de residus i la capacitat d'acumular residus del laboratori i el magatzem de residus del centre.

El pes de les garrafes i els contenidors no ha de superar mai els 20 kg si s'ha de transportar a mà.

Característiques dels envasos no homologats

Els envasos no homologats per a residus especials no poden tenir formes o dissenys atractius o que provoquin la curiositat dels menors. S'ha d'evitar utilitzar envasos no homologats que continguin etiquetes o estiguin identificats com aliments, pinsos, medicaments o productes cosmètics, que puguin induir a confusions.

En tot cas, els envasos no homologats que hagin tingut un ús previ al de l'envàs per a la recollida selectiva de residus han de tenir les etiquetes retirades, cobertes o mutilades de tal manera que sigui impossible recuperar l'etiquetatge original del producte.

Així, doncs, els envasos no homologats només poden ser utilitzats com a contenidor primari, i sempre s'han de lliurar dins d'un contenidor secundari degudament etiquetats. No es poden lliurar residus especials als transportistes de residus o gestors en envasos no homologats si aquests no estan recondicionats en un envàs secundari apte per al transport de residus per carretera.

Els contenidors tenen diferents característiques en funció del tipus de residus que han d'emmagatzemar. Així, els residus líquids s'han d'emmagatzemar en contenidors de boca estreta, per confinar millor els líquids i minimitzar el risc de vessament. Els residus sòlids o pastosos s'han de dipositar en contenidors amb boca ampla, per tal de facilitar-ne el transvasament o recondicionament.

En qualsevol cas, per motius de seguretat no s'hauria d'omplir el contenidor per sobre del 90 % de la capacitat.

Temps d'emmagatzematge en contenidors

Hi ha contenidors i sistemes de contenció destinats exclusivament a l'emmagatzematge dels residus que es van produint mentre s'està a la taula de treball.

Aquest tipus de contenidors poden ser simples bosses amb suports o contenidors buits de plàstic reaprofitats. Aquests darrers, en cas de provenir d'envasos de productes químics, han de ser prèviament descontaminats i les seves etiquetes originals han d'estar mutilades o cobertes.

Els contenidors de curta durada han de ser primaris i un cop utilitzats s'han de col·locar en un contenidor secundari. No es pot utilitzar aquest tipus de contenidors per expedir definitivament els residus ni buidar-ne el contingut en un contenidor homologat per reutilitzar-los. Les bosses de residus amb suports s'han de retirar de la taula de treball un cop hem acabat.

El material punxant i tallant s'ha d'abocar directament dins els contenidors per a agulles o per a material punxant o tallant. Aquest material no es pot llençar en bosses de sobretaula, ja que les pot perforar amb facilitat. Hi ha contenidors específics per a material punxant o tallant dissenyats per a tenir-los sobre la taula de treball.

Els residus que hagin de romandre durant setmanes en el laboratori han de col·locar-se en un contenidor homologat i preparat per a ser expedit al transportista.